

РЕШЕНИЕ

№ 11314

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3905** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Й. Х. Ц., чрез процесуалния му представител адв. Х. П. от САК, срещу решение №673 от 06.02.2024 г., постановено по НАХД № 17417 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав. С решението съдът е потвърдил наказателно постановление (НП) № 23-4332-019300/05.09.2023 г., издадено от началник Група в ОПП-СДВР, с което на Й. Х. Ц. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за извършено административно нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

С жалбата се твърди, че СРС е постановил съдебно решение в нарушение на материалния закон. Излагат се доводи, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които не били взети предвид от съда, поради което касаторът счита, че е постановено едно неправилно решение, което моли да бъде отменено. Претендира присъждане на разноски по делото.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Същият не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

С Решение №673 от 06.02.2024 г., постановено по НАХД № 17417 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав, е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-4332-019300/05.09.2023 г., издадено от началник Група в ОПП-СДВР, с което на Й. Х. Ц. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за извършено административно нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Районният съд е установил, че на 02.08.2023 г., около 00.50 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]Й. Х. Ц. управлявал лек автомобил марка „Н.“, модел „Х Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като в района на кръстовището с [улица]служители на ОСПС- СДВР спрели за проверка управлявания от Ц. л.а. марка „Н.“. При проверката полицейските служители установили, че Ц. е в неадекватно състояние и поискали съдействие от служители на 05 РУ-СДВР за тестването му за употреба на алкохол. На място пристигнали служители на 05 РУ-СДВР - свидетелите К. Г. С. и А. К. М., които предложили на Ц. да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест дрегер 7510“ фаб. № 0002. Тъй като Й. Ц. отказал да бъде изпробван за употребата на алкохол с техническото средство, му бил издаден талон за медицинско изследване № 0150142/02.08.2023 г., с което му била предоставена възможност да даде проба с доказателствен анализатор или медицинско и химическо изследване в УМБАЛ „Св. А.“-гр. София АД в срок до 45 минути от връчване на талона (02.10 часа на 02.08.2023 г.).

С оглед констатираното, св. К. Г. С. съставил АУАН № 765622/02.08.2023 г. срещу Й. Х. Ц. за извършено от последния административно нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното пред СРС НП № 23-4332-019300/05.09.2023 г. от началника на Група към ОПП-СДВР, с което за описаното в АУАН административно нарушение на Й. Х. Ц. били наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

За изясняване на фактите и на обстоятелствата по делото, първоинстанционният съд е събрал като доказателства показанията на свидетелят К. Г. С., който е съставил АУАН, и свидетелят А. К. М., присъствал при съставянето на АУАН, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по

реда на чл. 283 от НПК.

За да потвърди НП, въззивният съд е приел, че наказаното лице е осъществило от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение, квалифицирано като такова по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. С обжалваното решение районният съд е заключил, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на процесното НП. Съдът приел, че извършеното от Ц. административно нарушение не представлява маловажен случай, както и, че наложеното административно наказание съответства по вид и размер на приложената санкционна разпоредба.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

В обжалваното съдебно решение въззивният съд е изложил изчерпателни мотиви за липса на процесуални нарушения при съставянето на АУАН и на процесното НП, които да са от категорията на съществените и които да са ограничили правото на защита на наказаното лице, както и за съответствието им с материалния закон, противно на твърденията на касатора.

От обективна страна съставът на административното нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП визира два вида откази - за извършване на проверка за наличие на алкохол и/или наркотици в кръвта. Нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП предвижда две форми на изпълнително деяние – отказ за извършване на проверка и неизпълнение на предписание на контролния орган, които могат да бъдат съотнесени както спрямо проверката за употреба и концентрация на алкохол в кръвта, така и спрямо тази за употреба на наркотични вещества или техни аналози. В чл. 174, ал. 3 от ЗДвП са инкорпорирани различните способи за установяване употребата и концентрацията на алкохол в кръвта - изпробване с техническо средство или чрез изследване с доказателствен анализатор, или чрез медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Т.е. предвидено е да бъде санкциониран отказът на водача да му бъде извършен тест с техническо средство или неизпълнението на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта.

Неоснователно е твърдението на касатора, че с издаденото спрямо Ц. наказателно постановление е било повдигнато обвинение за едновременно и кумулативно неизпълнение на двете изпълнителни деяния на разпоредбата на чл. 173, ал. 3 от ЗДвП - отказ за извършване на проверка и неизпълнение на предписание на контролния орган. Изрично в АУАН и в НП е посочено, че наказанието се налага на основание чл. 174, ал. 3, пред. 1-во от ЗДвП и тази хипотеза е доказана по безспорен начин от събраните гласни доказателствени средства - свидетелските показания на С. и М., и приложените писмени доказателства и доказателствени средства. Въпреки че в АУАН и в НП е цитирана разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и в частта включваща неизпълнение на предписание от лицето, административнонаказващият орган е конкретизирал за кое поведение на Ц. са наложени административните наказания. В случая АНО е приел за извършено от Ц. само една от двете форми на изпълнителното деяние – отказ за извършване на проверка, доколкото нарушението е довършено с настъпване на самия факт на обективизиране на отказа и възпрепятстване на проверката. поради което е наложил наказания само за това нарушение. В този смисъл не се споделят доводите на касатора, че в хода на административнонаказателното

производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила довело до обстоятелството, че наказаното лице не е могло да разбере в извършването на какво административно нарушение е обвинено, респ. не е могло да упражни адекватно правната си защита.

При този изход на спора на ответника се дължат разноси каквито не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран, Административен съд София-град, VI касационен състав на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №673 от 06.02.2024 г., постановено по НАХД № 17417 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.